

9/21 августъ, сѣбота. Сутринѣта бѣхъ у Сарафова, въ библиотеката, въ министерството. Министърътъ е много любезенъ, говори за напечатването на моитѣ проекти и статистика, за старославянската читанка. Подиръ пладне писахъ писма и се приготвихъ за пѣтъ къмъ Кюстендилъ. Ще дойде съ насъ Каравеловъ съ госпожата си.

Кюстендилъ. Дневникътъ за пѣтуването въ Кюстендилъ се намира въ особна тетрадка. Печатаниятъ рапортъ вж. въ „Държавенъ вестникъ“ и отдѣленъ отпечатъкъ.

Излѣзохме съ Сарафова на 22/10 августъ сутринѣта, бѣше съ насъ и Каравеловъ съ жена си, който се върна още на 25/14. Ние двамата на 29,30 и 31 бѣхме въ Краище, тридневенъ излетъ на коне. Особенъ край, Краище бѣ сега открито. Пълно е съ археологически, топографски и др. известия. Върнахме се на 2 септемврий 21 августъ вечерѣта въ София.

3 и 4 септемврий/22 и 23 августъ, петъкъ—сѣбота. Затворихъ се въ кѣщи и писахъ дене и ноше обширенъ рапортъ за пѣтуването, който въ сѣбота вечеръ изпратихъ на Сарафова.

5 септемврий/24 августъ, недѣля. Писахъ дълго писмо за у дома. Преди пладне дойдоха у мене проф. Тоула съ Златарски, вече втори пѣтъ е въ София, младъ живъ човѣкъ, виенчанинъ. България му направила голѣмо впечатление, нѣмало нищо вѣрно отъ тѣзи лѣжи, съ които били пълни вестниците. Кметътъ въ Славия, който ималъ печатанъ преводъ на Берлинския договоръ, му обяснявалъ неправдитѣ по сръбско-българската граница! Утре заминаватъ за Златица. Благодарни ми много за покровителството и помощта. Следъ толкова дълго време това бѣше първиятъ ученъ ех professo, когото видѣхъ. — Подиръ пладне ходихъ у Каравелова, гдето бѣше пълно съ хора. Князътъ пристигна отъ Варна, посрещнахме го въ двореца. Вечерѣта бѣхъ поканенъ съ Тоула у Кевенхюлера.

6 септемврий /25 августъ, понедѣлникъ. Сутринѣта приказвахъ въ княжеската канцелария съ Стоилова, Augsburger Allg. Zeitung получили въ Варна, голѣмо впечатление, Кохъ и Riedesel предполагали, че това съмъ азъ.—Обѣдвахъ съ Коха. Вчера узнахъ, че ужъ на еврейскитѣ гробища били намѣрени камѣни съ римски надписи и съ знанието на министра на вѣтрешнитѣ работи били зазидани въ моста по новото шосе за Балиефенди. — Отидохъ въ библиотеката. Поповъ е цѣлъ уплашенъ, въ „Presse“ имало телеграма отъ София, че азъ презъ октомврий напускамъ българската служба. Азъ не опровергахъ новината, тя се разнесе като Lauffeuer [мълния]. Срещнахъ Касабова, Бурмовъ бѣше у мене. — Вечерѣта съ Константиновича си устроихме „répas somptueux“